

ботятъ работниците и ратакините. — А отъ кадѣ ще се земнатъ пари да се заплати на работниците? Сегашната модна жена малко му мисли. Тя глѣда да се облѣче, накити, на да излѣзи на пѣтя и да се подсмива на чуждитѣ мжже. Такива сж сегашнитѣ жени. Азъ да ва кажа правичката, че не обичамъ такива жени. Не бѣхме ние такива; работѣхме и пакъ работѣхме. Сегашнитѣ жени продаватъ и калпацитѣ на своитѣ мжже. Кой осиромаша Проиновийтъ синъ? нали жена му. Такива нѣща нѣмаше прѣзъ нашето време. Ние намислихме за мода, за китение, а за работа. Когато дойдѣше копанъ, ние се збирахме по пѣла компания и отъ сутринъ до вечеръ блѣскахме мотикитѣ съ пѣсни и смѣхории въ сухата земя. А когато настанѣше жетва, какви веселія ставаха. Като викнали момитѣ по нивитѣ и като запѣли онѣзи пѣсни, да неможешъ да се наслушашъ; иска ти се да плачешъ отъ радостъ. Да ви кажа много милѣя за онѣзи времена; тѣ на-дали ще се изгладятъ отъ моята паметъ. Человѣкъ да поглѣдне облѣклото на сегашнитѣ жени, ако иска на умре отъ смѣхъ. То не прилича на дрѣхи. Турила единъ качулъ на главата си окиченъ съ перушина, повлѣкла подирѣ си фистанъ три аршина... Човѣкъ като глѣда незнае да се смѣе ли или да плаче. Защо сж бѣдни сегашнитѣ хора? Защото не работятъ. Жената очаква какво ще донѣсатъ двѣтѣ рѣце на мжжѣтъ, а мжжѣтъ, като глѣда своята разглѣзена жена, чуди се какво да прави, а туку виждъ, сиромашията се навлѣкла съ двата крака въ кѣщи прѣзъ прага. Нѣкоя жена въ нашето време да кажѣше на свойтъ мжжъ: „мжжю! направи ми дрѣхи,“ считаше се за най-голѣмъ срамъ, а сега на мжжѣтъ отдавно мѣтятъ мишкитѣ въ джебоветѣ, а жената мода иска. Какви кавги ставатъ! жената като чумата си скуби косити; иди стой при такава жена. Вчера Матювица взела да ми цапа, че нейниятъ